

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/199/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518200950
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3518200950.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovej v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanej: B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, o zaplatenie 993,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 04. júla 2019, č.k. 9Csp/19/2018-40, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 702 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 702 eur od 06.09.2015 až do času, kým úrok z omeškania nedosiahne sumu 780 eur a od nasledujúceho dňa úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 702 eur do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 32 %. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 993,60 eur titulom nezaplatenej istiny úveru a zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne spolu s príslušenstvom, nakoľko poskytol žalovanej úver, ktorý nesplácala, preto žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a dlžnú sumu mu žalovaná neuhradila. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods.2, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, ods. 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že najskôr preskúmal samotnú zmluvu o úvere a dospel k záveru, že má spotrebiteľský charakter. Preto podrobil zmluvu o úvere skúmaniu, či obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Konštatoval, že spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti. Po preskúmaní dohodnutých úrokov však dospel k záveru, že sú v hrubom rozpore s dobrými mravmi. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 17,76 %, pričom priemerné úrokové sadzby boli v rozhodnom období vo výške 10 %. Takto dohodnutý úrok mal súd za zjavne odporujúci dobrým mravom, zásadám poctivého obchodného styku a považoval dohodu o úrokoch za absolútne neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa súdu bolo preto povinnosťou žalovanej vrátiť žalobcovi len to, čo jej žalobca poskytol. Žalobca poskytol žalovanej dňa 24.04.2015 sumu vo výške 702 eur, z ktorej žalovaná nič neuhradila. Na tomto základe súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 702 eur. Z priznanej istiny súd priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne súd zamietol, nakoľko k jej platnému uzatvoreniu nedošlo, pričom ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyžaduje uzatvorenie zmluvnej pokuty v písomnej forme. Súd uviedol, že zamietol aj nárok na zaplatenie sumy 72,35 eur, ktorá mala byť nákladmi spojenými s mimosúdnym uplatnením pohľadávky za zasielanie písomných upomienok a

výziev. Súd mal za to, že tieto náklady neboli nevyhnutne vynaložené a na takomto postupe sa strany ani nedohodli. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 2 CSP.

2. Proti výrokom II. a III. rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca. Uviedol, že sa nestotožňuje s posúdením súdu prvej inštancie ohľadom zmluvných úrokov. Mal za to, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere bolo v Občianskom zákonníku stanovené, aká najvyššia odplata môže byť dohodnutá. Táto regulácia podľa neho bola dodržaná, v dôsledku čoho nie je dôvod pre záver o neplatnosti zmluvy v časti úrokovej sadzby. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bolo uzatvorená dňa 26.02.2015 (správne 24.04.2015). K tomuto dňu bola maximálna hodnota odplaty vo výške 27,66 % (ako dvojnásobok priemerných RPMN bánk vo výške 13,83 %). Zmluva o úvere bola v súlade s týmto obmedzením. Namietal aj posúdenie súdu prvej inštancie ohľadom zmluvnej pokuty. Tvrdil, že ustanovenie o zmluvnej pokute je uvedené priamo v zmluve, ktorá je podpísaná oboma zmluvnými stranami. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie žalobe aj v zamietajúcej časti a prizná mu nárok na náhradu trov konania.

3. K podanému odvolaniu sa žalovaná nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II., ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, a závislom výroku III. o trovách konania, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

5. Výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie zostal odvolaním nedotknutý, preto je právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

6. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku posúdil úver poskytnutý žalobcom žalovanej v časti dojednaných úrokov ako neplatný z dôvodu rozporu s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Pred týmto konštatovaním súd prvej inštancie preskúmal úverovú zmluvu z pohľadu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, či obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2, pričom mal za to, že tieto obsahuje. Vzhľadom na záver o neplatnosti dojednaných úrokov priznal súd prvej inštancie nárok na zaplatenie iba istiny úveru vo výške 702 eur spolu s uplatneným úrokom z omeškania.

7. Žalobca v podanom odvolaní nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že dojednané úroky sú neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. Táto odvolacia námietka však bola podľa odvolacieho súdu irelevantná, keďže podľa ďalej uvedených záverov je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch z dôvodu absencie uvedenia termínu konečnej splatnosti v úverovej zmluve, ako náležitosti povinne vyžadovanej v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

9. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaná dňa 22.04.2015 požiadala žiadosťou/zmluvou o revolvingovom (ďalej ako „žiadost/zmluva“) žalobcu o poskytnutie úveru, pričom túto zmluvu podpísala žalovaná dňa 22.04.2015 a žalobca dňa 24.04.2015. Je potrebné zdôrazniť, že v tejto zmluve absentoval termín konečnej splatnosti úveru.

10. Následne, dňa 24.04.2015 žalobca písomne spracoval Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, kde uviedol okrem iného dátum splatnosti prvej splátky, ktorý v zmluve absentoval a tiež dátum splatnosti poslednej splátky 01.05.2018, ktorý rovnako v zmluve absentoval.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákon teda striktné, jasne, zrozumiteľne a bez pochyb vyžaduje, aby termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru obsahovala zmluva o spotrebiteľskom úvere a nie oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré nie

je súčasťou predmetnej zmluvy. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je kogentným ustanovením, nepripúšťajúcim možnosť iného dojednaní účastníkmi zmluvy.

12. Samotná zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, umožňujúci spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať tento termín. Ak v spotrebiteľskej zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, tak už len z uvedeného dôvodu je potrebné úver poskytnutý žalovanej na základe zmluvy o úvere podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na uvedenom závere nič nemení ani „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“. Oznámenie veriteľa o schválení úveru nemožno považovať za odstránenie prípadných nedostatkov v obsahu zmluvy, je totiž jednostranným právnym úkonom žalobcu, pričom zmluva o úvere je podpísaná tak veriteľom, ako aj dlžníkom. Teda právne relevantné je to, čo je uvedené v zmluve ako dvojstrannom prejave vôle oboch účastníkov. Predmetné oznámenie má len charakter informácie veriteľa o schválenom spotrebiteľskom úvere adresovanej dlžníkovi, a nie je súčasťou návrhu alebo akceptácie návrhu zo strany navrhovateľa, teda nie je súčasťou zmluvy o úvere z dôvodu, že táto bola uzatvorená v súlade s čl. 14 žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami. Ako už bolo uvedené, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nebolo súčasťou návrhu žalovanej na uzatvorenie zmluvy, ktorý návrh žalobca akceptoval. Uvedené oznámenie nie je teda výsledkom konsenzuálneho dojednaní medzi stranami zmluvy, ale len jednostranným úkonom žalobcu, ktorý nemôže byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej stranami.

13. Súd prvej inštancie, hoci z dôvodu neplatnosti zmluvy v časti úroku, určil správne, že žalovaná má povinnosť zaplatiť žalobcovi iba sumu 702 eur titulom vrátenia istiny úveru, nakoľko v skutočnosti bolo žalovanej žalobcom poskytnutých 702 eur (oproti v zmluve deklarovanej výške úveru 780 eur, nakoľko poplatok za poskytnutie úveru predstavoval 78 eur), pričom žalovaná z tejto sumy nič nevrátila. Vzhľadom na to, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, nárok nad rámec istiny žalobcovi nepatrí. To je dôvodom na potvrdenie napadnutého rozsudku, hoci z iných dôvodov. Na tomto mieste treba zdôrazniť, že potvrdenie napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom z iných dôvodov, než na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, nie je porušením práva na spravodlivý proces, ak sa k týmto dôvodom mal možnosť vyjadriť odvolateľ už v konaní pred súdom prvej inštancie (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.11.2010, sp. zn. 5. Cdo 334/2009).

14. Žalobca ďalej v odvolaní namietal aj záver súdu prvej inštancie o zmluvnej pokute, pričom mala za to, že táto písomne uzatvorená bola.

15. Vzhľadom na záver vyššie prijatý, podľa ktorého Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nie je súčasťou zmluvy, treba dať odvolateľovi za pravdu, že zmluvná pokuta bola písomne uzatvorená v zmluve o úvere (v pôvodnej žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru).

16. Odvolací súd však zastáva rovnaký záver ako súd prvej inštancie o nedôvodnosti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty z týchto dôvodov:

17. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobca odvodzoval od bodu 8.1. zmluvy, ktoré znie: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.) Ak sa z dôvodov omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto Zmluvy o RÚ a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“

18. Podľa takto naformulovaného zmluvného dojednaní je dlžník povinný platiť zmluvnú pokutu dvakrát. Prvýkrát, keď je v omeškani s mesačnou splátkou, druhýkrát keď omeškanie s úhradou mesačnej splátky je viac ako o tri mesiace. Navyiac, zmluvná pokuta je neprimerane vysoká, nakoľko dlžník je povinný ju platiť z celého dovtedy nesplateného dlhu. Je tiež nutné zdôrazniť, že zmluvná pokuta môže byť požadovaná od dlžníka aj z dlžnej sumy podľa dohody o poskytovaní služieb,

pričom zo samotnej zmluvy o úvere nie je známy v konkrétnostiach jej obsah, práva a povinnosti zmluvných strán. Takéto ustanovenie o zmluvnej pokute nebolo individuálne dojednané a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ktorá je absolútne neplatná. Zároveň odvolaciemu súdu neuniklo pozornosti, že zmluvné dojednanie zmluvnej pokuty podľa bodu 8.1. bolo viacerými súdmi vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že dodávateľ má povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorá bola súdmi opakovane judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka. Uvedené názory na predmetné zmluvné dojednanie 8.1. o zmluvnej pokute sú v súlade či už s judikatúrou tunajšieho súdu (napr. rozsudkom zo dňa 17.06.2020, sp. zn. 4Co/162/2019, zo dňa 27.11.2019, sp. zn. 19Co/66/2019 alebo zo dňa 26.06.2019, sp. zn. 27Co/96/2019), alebo i iných odvolacích súdov (napr. rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.06.2020, sp. zn. 5Co/327/2019, či rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.09.2020, sp. zn. 10CoCsp/2/2020).

19. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil v napadnutom výroku II., ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a v závislom výroku III. o trovách konania.

20. V odvolacom konaní mala plný úspech žalovaná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní jej však žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že jej nárok na náhradu týchto trov nepriznáva.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné odania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).